

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor.,
negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetési díj: Háromhatszázötven petiszer egy szerinti 15 fill. Többes számú hirdetésért jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért 60 fill. Nyilvántartás: minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör»
hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Pó-utca 59. szám, Kösch Árpád könyvnyomtató-intézete.

Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények, valamint a hirdetési díjak is.

Szünidőben.

Letelt az 1898/99-iki iskolai év s a középiskolai nyolcz osztályt bevégezett ifjak letették a maturát. Az érettségi bizonyítvány képesít a felsőbb tanpályákra: egyetemiekre és akadémiákra egyaránt. Elmúlt tíz hosszú hónap újra, ifjúság, szülők, iskolák, emberiség és országok felett; s e lefutott iskolai évnek csak egyetlen hatása közös s ez az, hogy mindenki és minden öregebb lett egy évvel.

Tehát vége a tanévnek. Önként kínálkozik ez az időpont annak a kérdésnek a fölvetésére, vajjon hazánkban mennyivel szaporodott a nemzet szellemi termelőinek a száma?

Hogy sokan a maturán el is buktak, annak sok oka van. Még ma is sok a nyolczadik osztályban a tehetség és szorgalom nélküli tanulóknak a száma és néhol még ma sem fejtenek ki kellő szigorú és következetes selejteztést a középiskolák alsóbb osztályaiban a gyenge és rendszerint hanyag tanulókkal szemben. Pedig ma már «rossz iskola» nincs. Az 1883-iki törvény teljesen átalakította és komolyabbá s szigorúbbá tette mai középiskolai tanügyünket, — tanárookra és tanulókra nézve egyaránt.

Testben, lélekben és magasztos törekvésekben gazdag és erős ifjúságra van szükségünk mai hazai középiskoláinkban, mert csak akkor várhatunk neveltebb, fegyelmeltebb és képzetesebb ifjúságot az akadémiákon és az egyetemeken. Hisz örök törvényünk az, hogy a fejlődés útján előre haladjunk. Hogy a haladás legfőbb mozgató erői: a tanárok, — hogy azoknak nevelői, oktatói munkásságán fordul meg minden, az a tanúghöz értő közönségünk előtt köztudomású dolog.

Ép a maturai bizonyítvány az az okmány, mely részletekre osztva, megmutatja az elmúlt nyolcz évi hosszú tanpályát. Megmutatja, hogy eltemetni való bús emlék volt-e az a sok esz-

tendő, vagy egy erősen épített ház, mely a jövő viharaival dacolni lesz képes? Megmutatja, hogy szomorú-vagy vigjáték volt-e a megfutott pályarész s hogy a lelkiekben mi győzte le s mi fogja legyőzni az akadémiákon és az egyetemeken is a másikat: a plus-e vagy a minus?

Az érettségit tett ifjú a pályaválasztás nehéz problémája elé, valóban Hercules való-útjára, lép. Az a kimutatás, a melyet a középiskolák az érettségit tett ifjak pályaválasztásáról évről-évre közzétesznek, sok tekintetben szellemi fejlődésünk irányát mutatja. Egyéni hajlamainak és képességeinek figyelembevételével válasza meg minden ifjú jövőendő tan- és életpályáját.

Abban természetesen meg kell nyugodnunk, hogy az ifjak legnagyobb százaléka a jogi pályára lép. Hisz a jogi és állami élet oly tág mező, a mely — folyton gyarapodólag — igen sok erőt igényel, bár másrészt az is bizonyos, hogy a tanpálya iránt nálunk még bizonyos társadalmi elfogultság mutatkozik s a jelentkezők túlságosan nagy számánál fogva épen e téren legnagyobb a proletárok száma.

Gazdasági állam volnánk s mégis legkevesebb a gazdasági pályára készülők száma. Csak az erdészeti, katonai és teológiai pálya mostohább még emennél s aztán következik a bányászok és electrotechnikusok száma. Pedig e pályáknak mindegyike, talán hanyatló bányászataunk kivéve, szép jövővel kecsegtet. A tanári, főleg a középiskolai, pályára ma már többen lépnek s a nyolczvanas évek tanárihiánya, kevés kivételektől eltekintve, ma már elodázottnak tekintendő. Az orvosi pályán aggasztóan csökkenni látszik az ezt választó ifjak száma.

A teológiai pálya és pedig a nem kath. egyházakban sem mondható ma már «rossz tanpályá»-nak. Vallásügyi miniszterünk gon-

doskodása a kongruáról e téren is jobb jövővel biztat. Így van remény arra, hogy az eperjesi ev. teológia — sok tekintetben mestersegesen — előidézett tanítvány-válsága is el fog múlni, a mire nézve már a múlt tanév is erősen biztat.

Csak érinteni akartuk a pályaválasztás kérdését, mely egyaránt érdekli a tanárt, a szülőket, az ifjúságot és a hazát. Munkabíró és kötelességtudó ifjúságra van szüksége hazánknak s az ilyen ifjúság lesz a haza és a jövő reménye!

Nemes küzdelem, sok komolyság, nagy kitartás és erős akarat az, a melyre a magyar akadémiai és egyetemi ifjúnak szüksége van most és mindenkoron. Haza, egyház és társadalom csakis ilyen testben-lélekben és magasztos törekvésekben gazdag és erős tanulónemzedéktől várhatja üdvét és boldogságát.

(—K.)

Mit tehetnek a nők a társadalom megmentése körül?

(Vagy: A nők a jövőért!)

Írta: Hörk József. (Folytatás.)

Ha óriásnak képzeljük az emberiséget, ez óriás, — mint előbb mondtuk — beteg. Betegsége félszegségében rejlik. Csak félkézrel dolgozik. Miért használja csak egyik karját, az ügyetlenebbet, a balkart, miért nem vonja be a munkába másik karját, a jobbikat, a nagyobbakat is? Miért akar az emberiség csak a férfiak által boldogulni? Miért nem a nők által is? Mikor baja olyan természetű, hogy azon csakis a nők segíthetnek!

Mondják, volt fakorszak, kő-, bronz-, vas-, lőpor-, gőzkorszak, — most kezdődik a villámosság korszaka. Mondják, a társadalom átalakulóban van. Forr a világ, mondtuk és mondjuk mi is. Vallás, állam, társadalom, mind átalakulóban van. Állami, vallási viszonyaink, szociális társadalmi viszonyaink mind átalakulóban. A szocializmus rémesté teszi ez átalakulást. Az egész emberi társadalom alá van aknáva. Mondják, vulkán, tűzhányóhegy felett járunk, kelünk, örvény felett evezünk! — Lehet! Elhiszem!

És mégsem félek! Nem, mert tudom, hogy minden társadalom, minden, mi szociális viszonyaink alapja: a család. Ezt a «Könyvek könyve» gyönyörű példá-

AZ „EPERJESI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Petőfi.*

Hirtelen jött, mint a hulló csillag,
Hirtelen tünt, mint az üstökös,
Lanyha kornak lassú nemzedéke
Főj, itélj és kuszorít köztük!
Nézz a fénnybe, oh milyen vakító,
Ot ragyogja ott be szüntelen:
Dainokát a lángoló szabadság,
Dainokát az édes szerelem!

Honnan jöttél, hosszú századoknak
Messziaként vártat várt fia?
Mert, hogy addig lánéz csörgött kezünkön
S annyi vérnek kellett folynia?!
Más időkben is dalolt a költő,
Más időkben is feszült a kar:
Ah te a kort, a nagyot, megértéd
Es megérted téged a magyart!

Oh mikor felharsant a kiáltás
Talpra magyar! — mint az áradat
Támad a hős s ajkán a hazával
Bontva, döntve, zúsz, sodor, ragad.
A mit a szó lelkesülve kezdett,
Elvégezte azt a harci kard,
Ashalad bár sírját, eltemetve
Nem fogad, világ, a hős magyart!

Merre tüntél, ah, ki jós igazat
Véreddel is megspesztéléd?
Hol keressünk, hogy szent áldozathént
Nyújtánók szívünket is feléd?
Lent a pusztán, a mit úgy szerettél?
Adjatok rónák csókot neki!
Fent a hérczen, a mit úgy csodáltál?
Még az is fenséged hirdeti!

Benne vagy a kiesny virágban,
Melynek megtiltani nem lehet,
Hogy ne nyíljon, csalogány szavára,
Mikor eljön a szép kikelet!

* Szavaltta szerző a Tátraházán 1899. július 30-ikán tartott Petőfi-ünnepen.

Benne vagy a reszkető bokorban,
Reszkető szív téged emleget,
Egy magában egy egész világnak,
Nem tudom, minek nevezzelek?!

Oh ne mondjátok, hogy sírja hol van,
Oh ne bántsd őt e gondolat,
Hogy lehetne sírja lent a porban
A száguldo paripák alatt? ...
Ünnepelni jöttünk, nem temetni,
Lángra gyúlni lelke fénnyel,
Hisz valóság Istennek csodája:
All hazánk még, mert Petőfi!!!

(Tátraházán, 1899. júl. 30.)

Vietórisz József.

A segesvári Petőfi-ünnep.

Budapesten, a magyar államvasutak keleti pályaudvarán szombaton, július 29-ikén délután gyülekeztek össze mindannyian, kik Petőfi halálának ötvenedik évfordulóján a segesvári csatatéren nagy költőnk emléket megünnepelendők: a Petőfi-Társaság különvonatával készültünk a helyszínre utazni.

A különvonat két mozdonyral két szakaszra osztott; az első szakasz — a mint azt sok kérdezősködés után megtudtuk — a különböző küldöttségek számára volt kijelölve s indulása d. u. 4 óra 55 percre volt kitérve. A másik vonat — mely a Petőfi-Társaságot, a kormányt, a főrendiházat és a képviselőházat, valamint a Tud Akadémia és a Kisfaludy-Társaság küldöttségeit vitte — az első vonat mintegy félóra múlva következett.

Az éjjeli utazás természetesen homályba borított mindent s így a lehető legcsendesebben folyt le. Csak Karczag és Kolozsvár állomásai érdemelnek külön megemlést, hol ünnepélyesen fogadták a vonatokat. Különösen Karczag kitett magáért. A pályaudvar fel volt lobogóva, diadalkapu-szerű pirámis emelkedett az állomás épülete előtt, mely körül ünneplő sokaság énekkel s éljenzéssel fogadott bennünket.

Vasárnap reggeli 7 órakor érkezünk meg a győ-

nyőrti fekvésű Segesvár pályaudvarára, hol a megye és a város fogadó küldöttsége üdvözölte a vonatokról leszálló ünneplőket.

Minthogy a küldöttségek elszállásolásáról (talán az ugyanazon napi visszautazás miatt) nem volt gondoskodva s csak azoknak volt előre kijelölt szállásuk, kik erről külön előre intézkedtek, a fogadókat pedig az erdélyiek előre ellepték: szállást egyáltalán nem lehetett találni. A megérkezett sokaság egy része, a helyszínre való indulásig, bement a város megtekintésére, más része tanácstalanul és tájékozatlanul időzött a pályaudvaron, körülötte és a pályaház étkező-terében. Így tartott ez hét órától tízedfél óráig, a minek kellemetlenségét a nagy hőség még fokozta. Programot egyáltalán nem osztottak ki közöttünk, pedig ennek már az induláskor kellett volna megtörténnie.

Tízre járt az idő, mikor végre a vonatokon elhelyezkedtünk s ezek bennünket a csatatérre vittek. Az emlékeztető csatatér, melyet regényes hegylánczolat vesz körül, feltárult előttünk, de ünnepi hangulathoz jutni — a teljes tájékozatlanság miatt — csak később, az előadott beszédek és költemények hatása alatt lehetett.

A vonatról leszállván, a sokaság, úgy, a hogy épen a véletlen adta, sorakozva, a csekefalvi székely trombitásbanda zenekíséretével indult a helyszínre, mely a vasúti vonaltól jó messze fekszik s hova az Ugron Gábor által vezérelt székelység már jó előre megérkezett.

Azon a helyen, a hol Petőfi elert, áll az emlékoszlop, tetején kardot csőrében tartó turul-madár. Az emlékoszlop előtti kis tér, melyet korlát vesz körül, csinosan parkirozva van s virágillat közönti az odaérkezőt. Az emlékoszlop mellett áll az a csinos kis ház, mely mintegy Petőfi mauzóleumát képezi s egyszerűsmind az oszlop őrizőjének lakásul szolgál.

Az emlékoszlop közelében jobbra volt elhelyezve az ünnep szónoki emelvénye, hova a szereplők, a kormány képviselői s az országgyűlés küldöttsége mentek föl.

Az ünnepet Petőfi «Talpra magyar»-jának élének-

zatban állítja elének. Az Ur, az Isten áldásul adta a férfinak a férfi mellé a nőt és míg az idealizmus uralkodott a kettő felett: lettek ketten egy testté, egy szív, egy lélek; de midőn a materializmus vett erőt a nőn és az élvágyának engedve, «evék a tiltott gyümölcsből», kikergettek a paradicsomból. Ma is úgy van. Mindig is úgy volt mindig is úgy lesz. A materializmus mellett ördögei az emberi nemnek, az idealizmus mellett angyalai azok. Azért mutatta be a híres festő I. Miksa császárnak a szép nőt az emberiség angyalául, de ördögül is egyaránt. Ha a nő helyesen fogja fel a maga hivatását, ha az idealizmus szolgálataiba áll, előáll O-Róma a maga Lucretiával s megalkul Róma világbirodalma s ha a nő a materializmus szolgálataiba szegődik, előáll a francia, a párisi demimonde világ s bekövetkezik Sedán, a párisi kapituláció, és az ősi glóir s sárba taposztatik. A németek nagy diadalát az 1870—71-es években a német anyák biztosították; a francziák nagy vereségét, nagy gyalázatát a francia szeretőik idézték elő.

A helyes viszony felemeli őket, t. i. a nőket, mutatja O-Róma és a középkor; a ferde viszony lealazza őket és nemzeteket, mutatja Páris, mutatják napjaink!

A nőknek tehát feltétlenül az idealizmus szolgálataiba kell állniok; már csak saját jól felfogott érdekében is, de és főleg, mert az emberiséget egyedül ők menthetik meg a szociális, a társadalmi lét nagy kérdését egyedül ők oldhatják meg. Államférfiak, bölcsészek, szociálisták és mindenféle-isták, Pisták, gyengék ezen kérdés megoldására; egyedül ők a jövő apostolai. A társadalom megmentésének gondolata mozgatja az egész világot. Álljanak a nők az idealizmus szolgálataiba s a gondolat valóságga lesz, a küzdelem a kívánt eredményre fog vezetni!

Igen, de hol? és hogyan?

Arra a kérdésre hol? könnyen és röviden felelünk: — a családban, mert a társadalmi lét alapja a család; de az a kérdés: hogyan, bővebb megvilágítást igényel.

Hallom az ellentétet. Jó uram, a hol kérdése sem olyan világos, mert hiszen a család is megváltozott. Először is a család ma ritkább, mint azelőtt volt és még mindig minlínkább ritkul. A házasságok kevesbednek. A gyermekek pedig fogynak. Nemcsak a gyermekirtó betegségek, angyalcsinálók, egy- és két-gyermekrendszer folytán, de és főleg a szülők miatt, a kik, mire végre reafanyalodnak, hogy házasságra lépjenek, nincsenek már azon állapotban, hogy az emberi nem fentartói legyenek. Másodsor meg, ha van is család, mit tehet ott a nő? még akkor is, ha felteszszük, hogy nem szaladgál mindenkor az utcán, a nyilvános helyeken, a restaurációkban, hangversenyeken, bálokon, estélyeken, kávéösszejöveleken, egyletekben stb., stb.? Ma a családi élet más, mint volt azelőtt. Az élet nehéz! Az igény sok. A megélhetés gondja minden munkára képes egyént értékesíteni igyekszik. Ma az apa az egyik hivatalban, az anya a másik hivatalban, foglalkozásban vagy szolgálatban, a gyermek vagy gyermekek még a harmadik, negyedik, ötödik s tudja Isten hányadik ügymondott «professzió»-ban, foglalkozásban lótnakfutnak. Igaz, hiszen mindennap látjuk, hogy az alig három éves leányka virágot árul a kocsimában, a kávéházban, (no ezek éppen neki való helyek!) az alig öt éves fiúcska pedig friss lapokkal járja be ugyanzenek helyeket és úgy tovább! És pedig nemcsak szülői öröme (hanem a maga gyönyörűségére is, mert hiszen így korábban tesz szép kalapra, új ruhára, fess cipőre és korai cigarettára, gyermekagy-bódító snapszra és a mi még ehhez hasonló gyermek-, modern gyerekvágy van! És én mindezt saját szememmel láttam — és láttam, a mint egy üveggyárban a gyermek még alig motyogott, alig totyogott — és máris forró üve-

lése nyitotta meg. Ha jól értesültem, a Kolozsvári Dalosegyesület adta elő.

Nem szándékozom itt az ünnep lefolyását részletezni. Olvasóközönségünk bőven megolvassa azt a napilapokból, inkább a hangulatról számolok be, melyet a program egyes pontjai előidéztek.

Bartók Lajos megnyitó-beszéde nagyhatású volt, eljenzés és tetszésnyilatkozatok kísérték mindvégig.

Bartók megnyitó-beszéde után E. Kovács Gyula szavalta el Jókai «Apotheosis»-át nagy hévvel s művészi színezéssel. Előadása végén azonban oly rosszul lett, hogy betegen vitték el a hely színéről.

Ezután Bartha Miklós mondotta el ünnepi beszédét. Az egyetlen szereplő, a ki nem olvasva, hanem szabadon, minden papiros nélkül adta elő mondani valóját. Bartha beszéde nagy hatást s általános lelkesedést keletkezett. Különösen találó volt beszédének az a részlete, midőn azt kérde: «Hát román testvéreink hol vannak? Hát oly hamar elfeledték-e, hogy jobbágy-kezeikről annak a szellemnek a tüze, melynek Petőfi volt a megtestesülése, olvasztotta le a bilincseket?»

Bársony István előadását többen nem oda valónak tartották. Petőfi szerelméről olvasott fel s Szendrey Juliát nem igen törekedett kitüntetni. Ujabb időben többen emelték fel védő szavukat Petőfi neje mellett, ki a költő eltűnése után oly hamar férjhez ment. Erről a kényes tárgyról beszélt Bársony István. A mit felolvasott, szépen volt megírva. A vitás kérdést itt nem feszegetjük, de Petőfi szerelmét ezen az ünnepélyen hallgatva mellőlmi talán még sem lehetett.

Szép és hatásos volt Endrődy Sándor költeménye, melyben Petőfit dicsőíti.

Szász Gerő is lelkesedve és lelkesítően adta elő Petőfit dicsőítő költeményét; de már ekkor a közönség mozogni, oszladozni kezdett. Sokan előre indultak, hogy még jókor a vármegyeháza elé jussanak, hol Petőfi szobra áll s hol az ünnep befejezése volt bekövetkezendő.

get hordott. És nem győzöm eléggé dicsérni a különben is okos és gyakorlatias angolokat, a kik törvényileg tiltották el a gyermekekkel való ily visszaélést, vagyis a gyermekeknek korai munkába fogását, túlkorai gyári alkalmazását.

Az ellenettség igaz, áll. Ma apa, anya, gyermek, mind munkában. Mind keres és némileg egymástól függetlenné lesz. Mások a viszonyok, mint voltak.

De azért a lehetőség mégis megvan! A gyermek nem mindjárt munkaképes. Addig, míg odáig növekedik, már befolyásolható a lelke, a mely ekkor még különösen fogékony. És mert fogékony, idomítható; idomítható, mint a kis oltvány; idomítható, mint egy kis állat, hiszen kis állatka ekkor ő is.

És csodálatos, a vele végzett munka csodálatosan befolyásolja környezetét is. Mint a kis oltvány körül és alá elkészítik a földet, védő karókat, kerítést adnak köréje, hogy megvédelmezzék a káros befolyástól, eltávolítják a dudvát és tővist, alkalmas időben jól megöntözik, alkalmas helyen megkötözik, bekötözik: úgy a kis gyermek körül is minden a gyermek szerencsés testi- és lelki fejlődésének biztosítása céljából rendeztetik be; alkalmas táplálékot adnak neki, védő dadát, dajkát, idősebb testvért, nővért, szóval általában gondozót adnak melléje, kinek semmit sem szabad tennie, a mi a kicsikének testi-lelki épségét veszélyeztetné, eltávolítják mindazt a tárgyat, mindazt a dolgot, kést, tűt, üveget, villát, tüzet, a mivel magát megsérthetné; alkalmas időben, este, reggel megköszöntetik vele Istenkének jószágát, kérik vele segítségét; alkalmas időben megszerettetik vele a Krisztuskát, a ki a szép karácsonyt hozta, a «krisztkindlit», a ki a jó gyermekeket úgy szereti és, a gyermek megsokja, a jó Istenke és a szerető Krisztuska kedvéért, jónak lenni!

S ime észre sem vette s észre sem vettük, már be- és meg van kötözve úgy, hogy ha e köteleket korán lazítani nem engedjük, dereka meg nem törhetik, ép, egészséges mivolta meg nem romolhatik, nem romolhatik meg végképen, mert «a kis csupor, a mely szaglag felforr, azzal szaglik» vagy régi helyes latin szóval: «quo semel imbuta est recens, servabit odorem testa diu». Hja! hiába, «a mely fából horog akar lenni, idején a föld felé kell annak hajolnia». S a kötelek, mely őt a megtörést, a megromlás ellen így védelmezi, mi más — mint a vallás? — hiszen ezen övvel, mint «erővel övedzi fel Isten a fejedelmét is», mint azt a zsoldár-író írja, mondja (18. Zsolt. 33. vers). És ki gondoskodik minderről? Ki viseli a kis csemete gondját? A gondos, a szerető kertész, a legjobb ápoló, a legszeretőbb anya. Tehát egy nő.

A mint tehát látjuk, a nők társadalommentő vallás-erkölcsi munkája kezdődik ott, hol a nő a legnagyobb, legkevésbé utólrérhető, legfenségesebb, legszeretreméltóbb, legtisztetreméltóbb, leginkább megközelíti az istenséget, mert terem, mert szül, mert anya.

(Folytatása következik.)

Vármegyénk és városaink.

Állatforgalmi korlátozások megszüntetése. Ábrány községben a sertésvész ragályos betegség miatt elrendelt udvarzárlatot feloldották.

Állatforgalmi korlátozások. Kruzsljova községben a szarvasmarhák között a lépfene, Kisfalú, Szt.-Mihály, Osztopatak községekben a sertések között a sertésvész, Alsó-Tvaroscz községben a sertések között az orbáncz ragályos betegség megállapítottán, a nevezett községekben és pedig: Alsó-Tvarosczon f. évi július 17-től, Kruzsljován július 21-től 14 napi, Szt.-Mihály és Osztopatak községekben július 20-tól, Kisfalú községben f. hó 22-től 30 napi udvarzárlatot rendeltek el az említett állatfajokra.

Az ünnep programját Ábrányi Kornél alkalmi Petőfi-dalai zárták be.

Az ünnep befejezését Tallián Béla mondott emelkedett hangú beszédet a képviselőház nevében.

A koszorúk egy részét részint előre, részint a program utolsó pontjainak idején rakták le az emlékoszlop talapzatára.

A közönség ezután a szoborhoz a várba vonult fel. Itt folyt le az ünnep kisebb, de nem kevésbé emelkedett része. Miután a közönség a zenekar kíséretében a Himnuszt és a Kossuth-nótát fedetlen fővel elénekelt, Bartók szép bevezető beszéd után Jókai «Petőfi halála» című költeményét adta elő. Ezután különböző küldött-ségek rakták le a koszorúkat a szobor talapzatára rövid beszédek kíséretében. Utolsó volt a több ezer főre menő székelység koszorúja. A koszorúk nagyobb részét azonban a csatáterén álló emlékoszlopnál rakták le. Ezek között volt az Eperjesi Széchenyi-köré is.

Az ünnep lefolyása után következett a 450 terítékű bankett, melyen a felköszöntők sorát Zsilinszky Mihály, a kultuszminiszter képviselője nyitotta meg, szép emelkedett beszédben éltetve a királyt. Utána többen mondtak kisebb-nagyobb felköszöntőket. Bartók Lajos Zichy Jenő és Károlyi István grófokat, Tallián Béla Jókait és Bartókot éltették. Említést érdemel még Ugron Gábor hatásos beszéde, valamint Vörösmarty államtitkáré, ki Petőfi költészetéről s általában a költészet hatásáról beszélve, a haza felvirágzására emelte poharát.

Érdekes volt Wallbaum segésvári polgármester felköszöntője is, ki magyarul kezdte, majd németül folytatta s a különböző nyelvű honfiak egyesüléséről szólván, éltette a közös hazát.

Végül Bartók Lajos, a Petőfi-Társaság alelnöke olvasta fel a különböző helyekről érkezett táviratokat és leveleket.

Ez volt az ünnep befejezése. A különvonatok esti 7 órakor indultak vissza Budapestre.

Ragadós állatbetegségek Sárosvármegyében 1899. július hó 26-ikán. *Veszélyes:* Bártfa 1 u., Radács 2 udvar; összesen 2 község 3 udvar. *Tenyészbénaság és hólyagos kiütés:* Lemes 2 udvar. *Sertésorbáncz:* Bártfa 1 u., Kakasfalú 1 u., Zboró 1 u., összesen 3 község 3 udvar. — *Sertésvész:* Ábrány 3 u., Bodonlaka 1 u., Boroszló 4 u., Eperjes 5 u., Gergelylaka 1 u., Györgyös 1 u., Héthárs 1 u., Hrabkó 1 u., Istvánvágás 1 u., Kapi 1 u., Kapi-Németfalú 1 u., Kisfalú 1 u., Kis-Sáros 1 u., Kis-Szeben 1 u., Klembérek 1 u., M.-Jakabfalva 1 u., Megye 6 u., Mohnya 2 u., Osztopataka 1 u., Péch-Ujfalu 1 u., Radoma 3 u., Salgó 1 u., Sassova 1 u., Szent-István 31 u., Szinye-Lipócz 1 u., Töltszék 6 u.; összesen 26 község 78 udvar.

Eperjesi Széchenyi-kör.

Az igazgató-választmány felkérése folytán Körünket, a július 30-ikán Segesvárott tartott Petőfi-ünnepen *Csengey Gusztáv* és dr. *Körösy György* tagok képviselték. A fővárosi lapok, erről közölt felsorolásukban, tizedik helyen említették a Kör koszorúját, melyet a kiküldöttek az emléken elhelyeztek.

Az Eperjesi Széchenyi-kör párisi kirándulásának intézősége, a Kör bizottságának tagjaihoz intézett körlevelében, azt közli, hogy azt a kedvezményt, hogy a tagoknak 270 frt helyett, 250 frtért áll a részvételi-jege rendelkezésre, október végéig fenn fogják tartani.

Látogatás Kurth Miksa műtermében.

A nagyközönség előtt oly előnyösen ismert festőművész — szép számú tanítványai nagy sajnálatára — nemsokára elhagyja városunkat és visszautazik Berlinbe. *Kurth Miksa* néhány év előtt, kiváló művészi tehetségének elismeréséül, a berlini szépművészeti akadémiától megkapta a *Menzel-téle* ösztöndíjat és tanulmányútra indult Magyarországra. Eperjes és vidéke azonban művészi tetszését annyira megnyerte, hogy itt hosszabb időre letelepedett. Ez alatt az idő alatt behatóan tanulmányozta városunk közelebbi és távolabbi környékét, mely úgy a genre-, mint tájképfestőnek gazdag anyagot nyújt. Itt-tartózkodásának eredménye az a számos vázlat és néhány nagyobb kompozíció, melyek jelenleg a művésznél szebeni-úti műtermében közszemlére vannak kitéve. *Az érdekes tárlat minden pénteken megtekinthető, és műtermének meglátogatására az érdeklődőket a művész nevében ezennel meghívjuk.*

A művész kiállított festményei közül figyelemre méltók különösen a következő kompozíciók: «*Engedjétek hozzám a kisdedeket*»; a magyar motívumú «*Korona és kard*», továbbá a «*Bacchus-menet*».

Megemlítjük még azokat a vázlatos tanulmányokat, melyek egy nagyobb szabású kompozícióhoz készültek, melynek tárgya a német császárné látogatása a betegszobában. Kiváló alkotás még a «*Haldokló anyának búcsúja* gyermekétől».

Számos tanulmány díszíti a műtermet. Vidékünkbeli parasztházak, paraszt-típusok; egyes részletek a Kálváriáról; jelenetek a búcsúból; tájképek, kerti részletek, genre-kompozíciók, arcképek, tanulmányfejek.

Az alkalommal pedig, midőn a művész elhagyja városunk falait, búcsúnk az: hogy mindig kiváló örömmel fog szolgálni, ha egy fényes művészi pályafutásról elmondhatjuk, hogy annak kifejléséhez természeti szépségekben oly gazdag vidékünk szülte ihlet s hozzájárult valamivel.

H I R E K.

* **Miniszteri látogatás.** *Hegedűs Sándor*, hazánk kereskedelemügyi minisztere, július hó 29-ikén, az ország számos kiváló ipartelepén tett szemleutja végén, családjával és kíséretével különvonaton Héthársra érkezett, hogy dr. *Berzeviczy Albert* v. b. t. tanácsost berzeviczei birtokán meglátogassa. A látogatás egészen magánjellegű volt s indító okát a két államférfi között fenálló s családjukra is kiterjedő régi, benső barátság képezte. A magas vendégek egy napot töltöttek vármegyénk kiváló fiának páratlanul vendégszerető úri-házánál. Nagy örömmel vettünk tudomást arról a szerencséről, hogy kormányunk egyik nagyérdemű tagját ősi vármegyénk területén tudhattuk és üdvözölhettük!

* **Palugay Gusztáv**, az eperjesi kir. törvényszék elnöke, mint múlt számunkban is megirtuk, Czemetén élvezi szabadságát. Ez oknál fogva augusztus másodikika (Gusztáv napja) a törvényszéknél észrevétlenül múlt el. Pedig e nap volt kiszemelve arra, hogy Themis nepe a szeretett főnök iránt érzett ragaszkodásának, tiszteletének külső jelekkel is kifejezést adjon. A kir. törvényszék és a területén levő járásbírók személyzete *Kurth Miksa* helybeli, előnyösen ismert festővel az elnök képét a törvényszék tanácssterme részére megfestette s az ünnepeltnek nevenapjára volt tervbe véve a leleplezés, melyet családias jellegű áldomás, vulgo bankett, követett volna. Az ünnepeltnek gyöngékedése miatt a leleplezést későbbi időre kellett halasztani. Kurthnak képe dicséri mesteri és a kivitele művészi s a hasonlatosság meglepő, — érdemes a megtekintésre. A kir. törvényszék elnökét nemcsak alárendeltjei tisztelik s szeretik; a szeretetreméltó, kedves *Gusztáv bácsi* a társadalom szélesebb rétegeiben is nagy népszerűségnek örvend, miert is örömmel regisztráljuk az ünneplés híret.

Gör.-kath. egyházmegyei hírek. A nm. vall.- és közokt. miniszterium a *kelecsényi* tanító fizetését 217 frral s a *hernád-szöledi* tanító fizetését 220 frral 400 frrig kiegészítette; azonkívül a felső-tvaroszczi, körösfői, ladoméri, komlósi, sósújfalusi, lukói, ortutói, kruzslói, stebachi és sznakói tanítók részére öt egymásután következő évre 50—50 frrnyi korpótleköt engedélyezett. — *Beszkid Miklos* egyhm. fogalmazó f. é. aug. 1-én vette át hivatalát *Zapotoczky Konstantintól*, ki legközelebb távozik városunkból, hogy javadalmát, az abauj-szántói parochiát, elfoglalja. Zapotoczky ez alkalommal egyúttal a szántói kerület esperesi hivatalának vezetésével is megbízott.

* **Porcziunkula napján**, aug. 2-ikán, a Ferenczrendiek egyik legnagyobb ünnepén, mely búcsújárással van összekötve, nemcsak Sárosból, de a szomszéd megyékből is sokan vettek részt, annyira, hogy már előtte való napokon is gyülekezett a jámbor katolikus nép, a mely áhítatosan hallgata az Úr igéit. Az öregmisét id. *Hajtinger János* címzetes kanonok végezte fényes segédlettel. A templomi ünnep végeztével a közkedvelt, szerék ferenczrendi atyák a legmagasabb vendég-szeretettel látták házukban a mindenfelől érkezett vendégeket.

* **Idégen rendjel.** Örömmel és a kitüntetett érdemei iránt a legteljesebb elismeréssel közöljük, hogy ő cs. és apostoli királyi Felseje megengedte azt, hogy dr. *Propper Adolf* ügyvéd és vármegyei tb. ügyész az anhalti Medve Albert-rend I. oszt. lovagkeresztjét elfogadhassa és viselhesse.

* **Gyász.** Vettük és mély részvétellel közöljük a következő szomorú-jelentést, a mely hazai tanügyünk egyik kiváló munkásának s egyháza egyik lelkes, oszlopos tagjának váratlan elhúnytát közli: «Az eperjesi gör.-kath. theol. intézet tanári-kara mélyen megsomorodott szívvel jelenti főtisztelendő *Beszeghy János* szentszéki tanácsos, theol. tanár, aligazgató úrnak élete 55. s áldozásának 16-ik évében, rövid betegség és a haldoklók szentségeinek ájtatos felvétele után f. évi július 31-ikén történt gyászos elhúnytát. A boldogultnak hült tetemei f. évi augusztus hó 2-ikán d. e. 9 órakor, a gör.-kath. templomban tartandó szentmise-áldozat után, fognak a helybeli sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Eperjesen, 1899. augusztus 1-én. Boldog legyen nyugalma, örök emléke!» A temetést a jelzett időben nagy gyászpompával és általános részvétellel ment végre.

* **Szép remények letört bimbója.** Semsey Ottó és neje szül. Bánó Gizella, mint szülők, Olivér és József, mint testvérek, szomorodott szívvel jelentik, hogy hön szeretett fiók, illetve testvérek *semsei Semsey Istvánka* f. évi augusztus 1-én életének 8-ik évében, hosszabb szenvedés után, kimúlt. A boldogultnak hült tetemeit augusztus 3-ikán d. u. 4 órakor Demétén, a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra.

* **Pályázat.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a *kassai kir. állami jogakadémiánál* megüresedett magyar- és osztrák magánjogi tanszékre pályázatot hirdetett, mely augusztus 15-ikén jár le. A tanszékkel 2000 frrt évi fizetés, 420 frrt lakáspénz, 200 frrt ötdéves s öt ízben járó szabályszerű korpótlek élvezete van egybekötve. A pályázatot a miniszter leküldte az eperjesi jogakadémiához is.

* **A segesvári Petőfi-ünnepre** meleg hangú meghívót kapott a jogakadémia is, melynek nevében a dékán lelkes táviratában fejezte ki a kar halálját és szívben s lélekben való részvételét.

* **A héthársi honvédelem-ünnep** lefolyásáról lapunk 29. számában részletesen megemlékezve, a legnagyobb sajnálatunkra fel nem soroltuk a következő három koszorút, melyek pedig szintén megérdemelték volna a figyelmet, s a mit a történelmi hűség szempontjából kötelességünk felemlíteni. Az első: «Az 1848-iki honvédek emlékének — a kis-szebeni honleányok» felirattal; a második: «Kegelete jelétül — a tarcazi esp. kerület róm.-kath. papsága»; a harmadik: «Hálás emlékül — Héthársi nagyközönség közönsége».

* **Petőfi-ünnep.** Tátraházán, a Magas-Tátra lábainál, a Késmárktól félórnyira fekvő kies nyaralóhelyen, július 30-ikán fényesen sikerült Petőfi-ünnepet rendeztek, melyen Késmárkról is számosan vettek részt s melyen a kis nyaralótelep egész díszes fűdő közönsége teljes számmal résztvett. Kegeletes lelkesedéssel emlékeztek meg a nemzet halhatatlan költőjéről, a ki 1845-ben Eperjesről Késmárkra is átrándulván, oly szép szavakkal emlékezett meg úti-jegyzeteiben az itt töltött kellemes napokról. Az ünnep főpontjait *Korán Mariskának* a fővárosi Opera volt tagjának elragadóan szép ének-számai képezték, a ki Petőfinék több dalát adta elő. Szavalkokkal szerepeltek dr. *Victoriss József* tanár ki alkalmi költeményét s dr. *Horváth Ödön* jogkari dékán, ki Petőfi pár gyűjtő versét adta elő. Ezenkívül *Stech Erzsike* jeles zongorakísérete mellett *Bucsinyi Sándor* hegedűn mutatott be számos Petőfi-dalt. Az ünnep végén az egész közönség a Himnusz énekelt.

* **A bártfai fűdőben**, a bártfai gimnázium táp-intézete javára, július 30-ikán, nemeslelkű műkedvelők szives közreműködésével rendezett hangverseny minden tekintetben igen szépen sikerült. A hangverseny műsorát, Petőfi eltűnésének 50-ik évfordulója emlékére, Petőfi «Egy gondolat bánt engemet» cz. költeménye nyitotta meg, melyet *Krausz Béla* joghallgató (fűdővendég) szavalt el. *Cséri Stefi* egyes operetekből daleyveleget adott elő; zongorán kísérte *Cséri Ilonka*. Úgyes alakításával s kevelis lejtésével sok tapsot aratott. *Hemerka Ulrik*, volt bártfai főtemplomi karnagy, most kassai székesegyh. orgonász felhívására *Kassáról Breuer Éva* és *Faludi Mariska* hegedűn előadták: *Huber K.* «Ábránd Hunyadi L. dalmú fölött» cz. hegedű-duettet; zongorán kísérte: *Hemerka Ulrik*. A művészi előadás

nagy élvezettel hallgatta a nagyszámú intelligens közönség és szünni nem akaró tapssal még egy darab előadására provokálta a művészeket a halás közönség. A rendező-bizottság, a jótékony célra való tekintetből, nem lepte meg a művész-kisasszonyokat esokkorral, de meglepték a rendező-bizottságot és a hallgató közönséget ők, mert végtelenül kedves, művészi játékkukkal megkoszorúzták a hangversenyt. *Bornemisza Gabi* el-énekelt Eulenburg F. «Balladá»-ját, Bohm K. «Ein Traum»-ját, Maman «Dites Moi» és «Un Bal d'Oiseaux»-ot; zongorán kísérte: *Bornemisza Adámé*. Az előadást leghívebben jellemzi egy fűdővendégnek (zenekritikus Párisból) nyilatkozata: választékosan szemelte ki az énekszókat, igazi, tiszta francia volt a kiejtése és nagy precizitással, francia érzéssel énekel. Ugyanő adta elő *Széczi F.* «Bál után» cz. monológját; igazi művelzetet nyújtott a közönségnek és mindkét szereplése után valóságos tapsvihar tört ki. *Waldmann Margit* vegyes-dalokat énekel, előbb *Hemerka Ulrik* zongorakísérete, majd a magyar nótákat cigányzene kísérete mellett. Kellemes, terjedelmes hangjával nagy tetszést aratott és a «Kakuk» cz. dalt kétszer is meg kellett ismétlenie dr. *Zamborsky László* ügyvédjelölt Mendelssohn B. Félix: «Hegedű-verseny» (Op. 64) *Andante* és *Finalé*-jét játszotta; zongorán kísérte: *Hemerka Ulrik*. Dr. *Zamborsky László* már többször szerepelt jótékonycélú hangversenyeken és művészi hegedűjátékával ezúttal is lebilincselte a hallgató közönséget. A segítő-egyesület választmánya, mint rendezőség, ez úton is hálás köszönetét fejezi ki a nemeslelkű műkedvelőknek közreműködésükért, továbbá a fűdő-igazgatóságnak és vigalmi bizottságnak, hogy a termet és villamos-világítást ingyen adta és a rendező-bizottságnak a rendezésben kezeire járt. E hangverseny egyúttal *Hemerka Ulrik* búcsúzója is volt *Bártfa* sz. kir. város és a fűdő n. é. közönségétől. Vezérelje őt az Ég áldása működésének új terén, a hova a bártfai közönség szeretete kísérte! A fűdői hangverseny terme zsúfolásig telt meg előkelő közönséggel s közel 300 fit folyt be a jótékony célra. A felülfizetéseket a jövő számban fogjuk közölni.

* **A czemétei erdő.** Lapunk múlt számában egy közlemény jelent meg, melyet ismert kézből, a felelőség elvállalásának hangsúlyozásával, vettünk. E közleményre most ugyanabból a kézből a következő sorok érkeztek hozzánk: E t. lapok múlt vasárnap számában — sajnos — szemmelátható tények és reánk nézve föltétlenül megbízható kijelentések alapján Czeméte koszorúját: az üzemterv értelmében fokozatos vágásra kerülő bükkös erdőséggel el kellett parentálnom. Azóta mind, a hányan ide szoktunk ebbe az eddigig kellőképen meg nem becsült kis paradicsomba — a leg-összintébb örömmel vettük tudomásul, hogy a város m. t. magisztrátusa igenis gondoskodik róla, hogy Czeméte lombos erdejének a fűdő környező területe, meg pedig a Tordassy-villától feltéle haladó séta-út legfelső szögétől a Kriebel-villáig mért egyenlő közti vonalban, mindezentül is épen maradjon. Hogy az Édesforráshoz, Czeméte egyedül iható édes vízéhez vezető erdei út fái földig vannak tarolva, — arról már nem tehet, de épen az üzemterv miatt megmenteni sem volt módjában. Ez az igazság. A m. t. magisztrátusnak Czeméte jövődjére s különösen az itt üdülő közönség érdekében minden külön kérelmezés nélkül megindult és folyamatban levő atyai gondoskodásáért a mily őszinte hálával tartozom, — épen oly készséggel kijelentem, hogy a tudósításomban emlegetett bölcsességre a m. t. magisztrátus nem szorul...

* **Értesítők.** A *tiszai ág. hitv. ev. egyházkerület eperjesi Kollégiumának* értesítője az 1898—99. iskolai évről. Ez ősi főiskolánknak múlt tanévi értesítője ez alkalommal is változatos tartalommal jelent meg E tartalomról kiemeljük a következőket: Az 1898—99. iskolai év történetét 17 lapon hű és vonzó előadásban dr. *Szalóki Mátyas*, a Kollégium volt igazgatója mutatja be. Ebből megtudjuk, hogy az 1872—73. tanév végén érettségét tett s ma tisztes állást betöltő ifjak közül tízen Eperjesen megjelentek és emlékeztül Vandrak-alapot létesítettek. A koll. igazgató hű vonásokkal közli a múlt tanév minden figyelemreméltó mozzanatát, továbbá az Erzsébet-gyásznapon, a koll. megnyitó-ünnepén és az apr. 11-ikén tartott ünnepen mondott lelkes hazafias beszédeit. A Kollégium kormányzata és tisztviselői után *Csengey Gusztáv* theol. dékán a hittanintézetéről referál. Az intézetnek 22 hallgatója volt, kik közül a kerületbeliek az internátus, a tandíj és a konviktus teljesen ingyenes élvezetében részesültek, míg a más kerületből jöttek az internátus és a tandíj ingyenes élvezete mellett a konviktus díjának felét (31 frrt 50 krt) fizették. A theol. egyesületekben szép működést fejtettek ki. A jogakadémia örvendetes haladó életéről dr. *Horváth Ödön* dékán számol be. A tanintézetnek 166 hallgatója volt. Az ifjúsági egyesületek hasonlóan tiszteletreméltó munkásságot tanúsítottak. A főgimnáziumról *Ludmann Ottó* igazg. referál. A nyolcz osztályban 265 tanuló volt. Az ének-és tornatanáron kívül 12 tanára volt. Az iskolai intézmények és ifj. egyesületek belétele örvendetes képet nyújt. Végül a tanítóképző múlt tanévi működését *Perényi Vilmos* volt ideigl. h-igazgató mutatja be. Volt 47 növendék, kik közül belakásban 39 részesült. A tandíjmentességben s a tápintézeti ellátásban csaknem valamennyien részesültek. Az intézet működése haladónak mondható. A jövő évben új igazgatója alatt az egyházkerület áldozatkészségéből négy évfolyamúnak lesz berendezve. Az értesítő utolsó fejezete a közös iskolai intézményeket mutatja be. Így a koll. könyvtárnak van 14,719, a Szirmay-könyvtárnak pedig 14,540 kötet könyve. Előbbinek *Flórián Jakab*, utóbbinak *Mayer Endre* volt a könyvtárosa. Tandíjak elengedésére fordított a Kollégium a múlt tanévben

973 frrt 50 krt, tápdíjak elengedésére 915 frrt, ösztöndíjakra (a melyeknek rövid történetét *Flórián Jakab* koll. pénztáros avatott tollából ismerteti az értesítő) 4236 frrt 55 krt. A Kollégium egyik legáldottabb intézete a konviktus, melynek múlt évi adatait *Mayer Endre* koll. előrus mutatja be. Annak kedvezményében (félévenként 31 frrt) vallásfelekezeti különbség nélkül minden koll. hallgató vagy tanuló részesül; tavaly 122-en voltak. Adományokban tavaly a Kollégium 918 frrt 82 krtban részesült. Végül a Markovics-körrel, a koll. gyámintézetre s a kerületi árvaházra vonatkozó adományokról s a koll. ifjúságáról szóló tanévi jelentések fejezik be a valóban tartalmas koll. értesítőt. A jövő tanévet illető tudnivalók közül megemlíjük, hogy a főgimnáziumban és a tanítóképzőben a beiratások szeptember 1—4-ig tartanak s az előadások szeptember 5-ikén kezdődnek, a jogi és hittani akadémián pedig szeptember 1—8-ig tartanak s az előadások szeptember 9-ikén kezdődnek. A beiratások az illetékes tanintézetek dékánjai, illetve igazgatóinál eszközöndő. A koll. megnyitó-ünnep szept. 10-ikén d. e. 11 órakor a koll. nagyteremben fog megtartatni.

* **A Magyar Túrta-Egyesület Budapesti Osztálya** — a Téry-menedékház felavatása alkalmából — a következő felhívást bocsátotta ki: «Igen tisztelt Túrta-Tagtársak! A f. é. augusztus 20-ikán tartandó egyesületi közgyűlés alkalmával ünnepet készül ülni Osztályunk: felavatja a *Magas-Tátra Ötö-katlanában* épült menedékházát. Kettős ünnep ez nekünk. Ünnep minékünk egyrészt azért, mivel a felépített menedékház Osztályunknak — és mondhatjuk Egyesületünknek is — eddig legnagyobb szabású alkotása; a legzselzerűbben épített, legmodernebb menedékház a *Magas-Tátrában*, a legmagasabban fekvő egész hazánkban; oly alkotás, mely fekvésénél fogva arra van hivatva, hogy a Tátra túrista-forgalmának nagyobb lendületet adjon és így a tátrai túrok történetében új korszakot nyisson. De ünnep minékünk azért is, mivel a menedékház a választmány határozatából azon férfú nevét viselendő, ki mint a hazai túristaügy régi, lelkes harcosza és egyesületünknek fennállása óta vezérférfia, mindnyájunk tiszteletét és szeretetét a legnagyobb mértékben bírja. Választmányunk ugyanis, július 4-ikén tartott ülésében, általános lelkesedéssel egyhangulag elhatározta, hogy az *Osztályunk a Magas-Tátra Ötö-katlanában épült menedékháza — alelvőkének dr. Téry Ödönnek, a magyar túristaügy és arval kapcsolatban Egyesületünk és Osztályunk érdekében kifejtett sok évi sikeres működése, ügyszintén a Magas-Tátra feltárása körül szerzett kiváló érdemeinek elismeréseként, nemkülönbön iránta táplált őszinte halája és szeretete jelétül — Téry menedékháznak neveztesék el.* Tisztelt Túrta-Testvérek! Úgy alkotásunk fontossága, mint azon férfú iránti tiszteletünk és szeretetünk, kinek nevét a menedékház viseli, azon óhaját ébreszt bennünk: bár válnék a menedékház felavatása igazi túrista-ünnepélylyé, mely nemes ügyünk iránt érdeklődő tagtársainkat újabb tevékenységre serkentse. Hogy pedig azzá válhassék, őszinte szívből fakadó azon meghívást intézzük igen tisztelt Túrta-testvéreinkhez: jöjjenek el a *Téry menedékház* felavatására minél nagyobb számmal, tiszteljük meg Osztályunk ezen ünnepélyt tömeges megjelenésükkel, mutassák meg, hogy hazánkfiak is tudnak lelkesedni a túristaügy céljai iránt. A viszontlátásra az *Ötö-katlanában! Budapest, 1899. július havában. Gróf Teleki Sándor*, elnök. *Petrik Lajos*, ügyvivő alelnök. *Benkó Mihály*, jegyző.» — Hogy a magyar túristaság és különösen a Magyar Túrta-Egyesület mennyit köszönhet *Téry* fáradhatatlan buzgalmanak, szervező tehetségének, lankadatlan agítálásának, azt néhány sorban elmondani nem is lehet. De mindenki fogalmat fog alkotni magának arról, a ki tudja, hogy nálunk Magyarországon az egyesületi életben az összes munka egy-két ember vállára nehezedik. A Budapesti Osztály csakugyan nem zárhatta le méltóbban halálját a magyar túristaságnak ez iránt a buzgó előharcosza iránt, mint, hogy az «Öt-tó»-nál, ezen a fenséges helyen, a Lomniczi-csúcs tövében épített stilszerű menedékháznak homlokára írta *Téry Ödön* nevét. A *Magas-Tátrában* különben van már *Téry-csúcs* és *Téry-horhos* is. Ezen az ünnepélyen az Eperjesi Jogász-Osztály is képviselteti magát, a mennyiben *ifj. Ghillány József* ügyvivő alelnök vezetése alatt több tagú küldöttséget meneszt a menedékház felavató ünnepére.

* **Fontos közlemény.** Megsértések a különféle munkáknál minden háztartásban esnek elő és olyan esetekben szükséges a sebeket gyuladékonyság és tisztatlanság ellen védelmezni. E célra tanácsos lesz olyféle szereket választani, melyek a sebekre hűsítő és fájdalomt enyhítő, tehát a meggyógyulást előmozdító hatással bírnak. A dicséretesnek ismert és majdnem minden házigyógyászterába besorozott «Prágai házikénőcs» *Fragner B.* gyógyszerterárból Prágában, épen olyan gyógyszer, mely a nevezett tulajdonságokkal bír és az itteni gyógyszerterárokban is kapható. Lásd a hirdetményt!

Nyersselyem-básztruha 8 frrt 65 krtól

42 frrt 75 krtig teljes öltönyhöz való kelme — *Tussors* és *Shantung-Pongees*, valamint fekete, fehér és színes «*Henneberg-selyem*» 45 krtól 14 frrt 65 krtig méterenként — a legdivatosabb szövés-, szín- és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér- és vámen-tessen, valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig postafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárjai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Magyar levelezés. Svajczala kétszeres levélbéllyeg ragasztandó.

CSARNOK.

A heraldika köréből.

írta: dr. Meliorisz Béla. (Folyt. és vége.)

195. *Uslar Gleichen báró*. Edmund Freiherr von U. G.: «Beiträge zu einer Familien-Geschichte der Freiherrn von Uslar Gleichen. Hannover 1888» című műve szerint e nemzetség az Uslár (Husleri) nevezetű Göttingen mellett fekvő városból ered, mely már 1011—1016 körül létezett; (Uslar-Haus in der Oede, vagy häusliche Niederlassung.) Az ugyancsak Göttingen közelében lévő, Gleichen nevű két vár (nevüket onnét vették, hogy hasonló alakú hegyen állnak) okmányilag a XI. század végén tűnik fel. III. Hermann és IV. Ernest «in Lichen, dicti de Uslaria» 1262-ben elzalogosítják a waleshausenit tizedet a lippoldsbergi kolostornak; valószínűleg várnagyi voltak Gleichen várának. V. Ernest 1269-ben ugyancsak «in Lichen»-nek, 1277-ben azonban csak «de Uslaria»-nak nevezi magát; valószínűleg birtokosává lett Lichen (Gleichen) várának ebben az időközben. 1269 körül braunschweig-lüneburgi I. Albrecht hg. a két várat IV. Hildebrand, IV. Herman és V. Ernest rokonoknak adományozza; alig fér kétség ahhoz, hogy kezdetben is szabad birtokot — allodium — képezett mindkét uradalom. Justinus Gobler szerint az Uslar nemzetség csere útján jutott volt a két vár birtokába. 1451-ben eladja a család Neuengleichen várát a hesseni fejedelmi háznak, de az omladékokat 1847 aug. 13-ikán visszavásárolja. «Castrum Altengleichen» mindmáig a család kezei közt maradt.

Az 1103—1110 körül élt Hildebrand és Heriman a család valószínű és az 1129—1135 körül szerepelt I. Hildebrand és I. Alvericus a család okmányilag beigazolt ősei. Uslar György (1584—1638) Thilo Albrecht (1586—1634), Frigyes Mörich (1598—1632) a harmincéves háború hősei protestáns részről, Thilo Lajos pedig (1770—1814) a Napoleon elleni háborúk egyik vitéz tábornoka.

Egy hasonló nevű patricius családtól leendő megkülönböztetés végett IV. György hannoverai király a «Gleichen» melléknév viselését engedélyezte 1825-ben; 1813 jul. 10-ikén Jeromos király a bárói címet adományozta Haus von Uslar zu Itzen-nek és 1829 jan. 18-ikán III. Frigyes Vilmos porosz király elismerte a «Freiherr» cím viselésének jogát, a mit 1847-ben Ernő Ágost király Hannovera területére nézve is elismert, minthogy fenforgott történelmi valószínűsége annak, hogy e család egy oly nemzetségből ered, mely a XIV. század előtt már a német nemesi rendhez tartozott volt. A volt hesseni fejedelemségben lakó családtagok e jogot 1870. febr. 23-ikán nyerték meg. Czímerük legrégibb emléke «ritter Hermannus in Uslaria» 1232 körüli oklevél levő pecsété (pólya egy része); sok változáson ment keresztül e címer, míg végre az 1845. decz. 28-ikán Göttingában tartott családi értekezlet a következő, egységes címerben állapodott meg: ezüst mezőben veres pólya, felül három, alul két orommal. Sisakdísz: két ezüst sas szárny között — melyeken egy-egy pajzsbeli pólya látható — vadember növekvőn, lombbal koszorúzott fejvel és csipővel. Takaró: ezüst-veres. Némely családtag pajzstakarókat két, jobbikat bunkón nyugató vadembert, deise gyanánt «Fest und bieder» mondatot használt. A család magyar nemességgel nem bír.

196. *Váczy*. Márk-Chemernyei Váczy Péter, András és Katalin testvérek 1642. május 22-ikén Bécsben kelt oklevéllel nemességet és címet kaptak. Az armalisban lefestett címer a következő: kék pajzsban, zöld dombon arany hadi pajzs fekszik, melyen jobbra fordult vörös mezű félkar könyökök, kardot emelve. Sisakdísz: négy vörös és három fehér struczto; takaró: kék-arany, vörös-fehér. Megjegyzendő azonban, hogy a szöveg nem tesz említést a zöld dombon heverő arany-pajzsról s hogy a jobboldali takarókat sárga-fekete színűeknek mondja. Az eredeti oklevél — mely Zemplénben 1666. május 15-ikén hirdettetett ki — Greiner Arthurné sz. Váczy Mariskánál őrzetik Kőszegen.

197. *Váradly-Szarmár*. Wáradly Márton és neje Sennay Zsófia 1572-ben címeres nemeslevelet nyerne, mely szerint címerük a következő: arany-pólya kék mezőben; a pólya felett jobb felé kifeszített fű arany-nyílvesszővel, alatta pedig arany-nyílvesszővel részint keresztül lött veres süveg. Sisakdísz: kékarany-göngyölegből kinövő veres-hajtokás, ezüst-zsinóros kék zubbonyba öltözött vitéz, fején nyíllal keresztüllött veres-süveggel; derekát ezüst öv köríti, felemelt jobbkezeben kivont görbe-kard, leeresztett balkezeben arany nyílvessző. Takarók: kék-arany. Wáradly-Szarmár András és Dávid részére pedig I. Lipót 1712-ben nemeslevelet s a kőv. címert adományozza: kék mezőben zöld hármal halomból kinövő, hatágú arany-csillaggal tetőzött szőlőtő, melynek jobb- és balfelül lehajló indáiról egy-egy szőlőfürt függ le. Sisakdísz: fészében ülő pelikán, vérével fiait etetve. Takarók: kék-arany, vörös-ezüst. (Kubinyi Miklós ciklke a «Turul» 1896. 2. és 3. füzetében.)

198. *Varju*. Régi, kihalt család; valószínűleg a Buzlávval azonos eredetű.

199. *Vécsey* alias *Nagy*. Nagy alias Vécsey István s testvérei Mihály és János 1618. május 18-ikán (Bécs) címeres nemeslevelet nyerne, mely a következőkben Kassán hirdettetett ki. E család állítólag a vécsői és hajnácskői Vécsey-családból vált ki. V. Tamás egy időben az eperjesi jogakadémia tanára, a Kollégium igazgatója volt; jelenleg budapesti egyetemi tanár, orsz. képviselő. (Csoma: Abaúj-Tornavármegye nemes családjai 636. l.)

200. *Villecz*. Veres pajzsfejen három arany-csillag; aranymezőben fekete kétéjú sas, kiterjesztett szárnyakkal, karmaival 3—3 piros rózsát tart; a sas testét szétoltja a pajzs fölül kiinduló homorú és a pajzs alsó két sarkáig érő oldalakkal bíró kék ék, melyben négy ezüst pólya látható. Sisakdísz: két fekete nyitott sas-szárny között pallot tartó ezüst egyszarvú. Takaró: veres-arany, kék-ezüst. A «királyi könyvek» szerint Villecz Ignác, Mihály és Benedek s Ignácnéétől, Hermann Krisztinától szül. János, Ignác, Mihály, József, Terézia; Mihálynéétől, Zabojszky Rozáliától szül. József, Antal, Károly, János, Magdolna, Anna, Jozefa és Petronella 1803. május 23-ikán kaptak címeres nemeslevelet.

201. *Wengerszky gróf*. Négyelt pajzs; első aranymezőben balra fordult koronás fekete egyfejű sas, második veres mezőben vörös, harmadik fekete mezőben egy balra és negyedik fekete mezőben jobbra fordult kettősfarkú arany-oroszlán, jobbjával kardot emelve; a koronás szívpajzs veres mezejé ezüst-pólyával van ketté osztva. Két sisak; jobboldalinak sisakdísz a pajzsbeli sas, baloldalié öt (fehér, veres, arany, veres, fehér) struczto. Takaró: fekete-arany, veres-ezüst. (Gróf W. József máltai lovag családfájáról, melynek 1787. november 29-ikén hitelesített másolata, valamint Karl Gabriel Freiherr von Wengerszky részére VI. Károly, mint cseh királytól 1714. decz. 31-ikén Bécsben kiállított grófi diploma hitelesített másolata gróf W. Hügő birtokában van Alsó-Sebesen.) Nem bír magyar nemességgel.

202. *Winkler*. Lásd «Kőszeghy».

203. *Zathureczky* cs. címere Nagy Iván (M. Cs. XII. k. 325. l.) szerint késsel és ezüsttel vágott pajzs, melynek felső mezejében növény term. színű medve látható, első lábaival arany-koronát tartva, jobbra fordultan fönt nap-arctól és hold-sarlóval kísérve; alsó mezőben három zöld halom mindegyikéből egy-egy rózsaszál nő ki. Sisakdísz: jobbra fordult term. növény medve három rózsaszállal karmai között. Takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Z. Jánosnak múlt századbeli festményén — mely Fest Lajos orsz. képv. birtokában van Eperjesen — a címerpajzs csak egy kék színű mezőt mutat, melyben a koronát tartó medve látható.

204. *Zombory*. Kék mezőben lebegő leveles aranykorona felett két, könyökkel egymás felé fordult arany szárny látható, melyekből két kéz nyúlik ki egymás felé fordultan. A jobboldali szárnyból kinövő kéz hegyével égnek irányuló nyílvesszőt, a baloldaliból kinyúló kéz ellenben egy kivont kardot tart. Sisakdísz: ugyanaz. Takaró: kék-arany, veres-arany. (Z. Ferencz — szül. 1767., meghalt 1844. május 10-ikén Kassán — halotti címeréről.)

205. *Zsarnay*. A címerpajzsban egymással szembe fordult két viaskodó lovasvitéz látható, fönt félholdtól, jobbról csillagtól kísérve. Sisakdísz: koronából kiemelkedő férfi jobbjával kardot emelve, balját csipőjén tartva. (Pecsétéről.) Csoma többször idézett monografiája szerint a Zsarnay-család címere: kékben zöld halmon veres mezű kar könyökök, markában három búzakalászt tartva, melynek középsőjén balra fordult kis madár ül, annak szemét csipkedve. Sisakdísz: a pajzsalak. Takarók: kék-arany, veres-ezüst.

206. *Zsembery*. Osztott pajzs felső arany mezejében jobbra fordult aranykoronás fekete sas áll; alsó, vörös és fehérrel karimázott fehér (ezüst)-mezőben, tiszugarú zöld-csillagban templom látható. Sisakdísz: pajzsbeli sas. Takarók: vörös-ezüst. Családi közlés szerint, a nemesség adományozási éve 1438.

Az 1723. május 28-iki kongregáció jegyzőkönyve szerint ebben az időben vármegyénkben a következő kétségtelen igazolt nemes családok léteztek: ¹

a) A megyében birtokos nemes családok: *Bajori* (de Bajor), Balpataky (de Balpataka), Bánó (de Kükemező), Berthóty (de Berthót), Berzeviczy (de Berzevinka), Bornemisza (de Adámföldre), *Bosinkay* (de Bosinka),² Desöffy³ (de Csernek), Dobay (de Dobó), Dukay (de Dukafalva),⁴ Fejerváry (de Keresztes), Fűzy (de Lemes), Gombos (de Gombosfalva), Harsagyi Farkas (de Harság), Hedry (de Hedri), Kálnássy (de Kálnás), Kapy (de Kapi), Keczer (de Lipócz), Kohányi (de Kohány), *Korotnok* (de Korotnok), Körtvélyessy (de Felső-Ásgúth), Kükemezezy (de Kükemező), Melcz (de Kellemes), Péchy (de Péchújfalva), Raszlaviczy (de Raszlavicza), Roskoványi (de Roskovány), Semsey (de Semse), Sós (de Sóvár),⁵ Szinyei Merzse (Szinye), (Sztankay (de Hermány et Procs), Tahy (de Tah), Tivadar (de Trocsany), Úsz (de Úszfalva), Zombory (de Zombor).

b) Más vármegyében birtokos, de Sárosmegyében lakó nemes családok: *Anyós* (de Fajsz), *Bakonyi* (de Kesztély), Bán (de Nádas),⁶ Bydeskuthy (de Ipp), *Beniczky* (de Benicze), Benesik (de Szent-András), Both (de Bothfalva), Dubovay (de Dubova), Fekete (de Nagy-Iván), *Horváth-Bugatin* (de Brezovicza), *Király* (de Szent-András), Kubinyi (de Felső-Kubin), Ottlik (de Ozorócz), Palugay (de Kis-Palugya), Petróczy (de Petrócz), Podhorányi (de Podhorány), Reviczky (de Revisnye), Szent-Iványi (de Szt-Ivány), Szirmay (de Szirma), Szluha (de Iklad), Sváby (de Svábócz), *Taborszky* (de Taborfalva), Zatureczky (de Zaturcza).

c) Armalisták: *Vitkoczy*, Winkler, *Szelecsényi Pankovszky*, Passuth, *Vranicsz*, Rády, *Gabánzsky*, *Peklyanszky*, *Gadezky*, *Vitézy*, *Bertalanics*, Bukovics, *Cseli* (de Falko), *Juliani*, *Ternyei*, *Losicsky* alias *Baján*, *Székely*, *Thót*, *Regius*, *Aisdorfer*, *Lyuby* (de *Benedekfalva*), *Radicz*, *Brezinay*, *Zhoray*, *Szölössy*, *Soltis*, *Melczel*, *Schirmer*, *Nagy*, *Thormássy*, *Szepsy*, *Zatorszky*, *Duresák*, *Szántay*, *Spácsay*, *Turcsányi*, *Rosz*, *Boka* alias

¹ «Századok» 1881. VIII. füzet. ² recte: Buzinkay. ³ recte: Dessewffy. ⁴ recte: Duka. ⁵ recte: Sós. ⁶ recte: Bán.

Osovay, *Klussovsky*, *Regéczy*, *Meczner*, *Marschalko*, *Heller*, *Makay*, *More*, *Stephanocz*, *Benyey*—*Kapossy*, *Hadfy*, *Horváth*, *Váczy*, *Csengery*, *Fonyi*, *Rózsa*, *Izdenczy*, *Ladomérszky*, *Jancsok*, *Biszaha*, *Pap* alias *Orosz*, *Földy*, *Zarnay*, *Risztanczer*, *Bitto*, *Milkovics*, *Pauer*, *Porubszky*, *Német*, *Debrezény*, *Prámer*, *Langh*, *Szegedy*, *Borbély*, *Bereczky*, *Saározy*, *Szalay*, *Vadasz*, *Schöber*, *Haligauer*, *Fekete*, *Maturka*, *Rajmanus*, *Puszta*, *Fabricsius*, *Sustrik*, *Roth*, *Zimmerman*, *Bendik*, *Riesler*, *Hiray*, *Pap*, *Szerdahelyi*, *Pelcz*, *Hatky*, *Iglódy*, *Sándor*, *Károlyi*, *Hérics*-családok.

E családok közül a dült betűkkel szedett nevei, szám szerint 88, ma már a vármegyében elő nem fordultak, kihaltak, vagy legtöbbször elköltöztek.

***

Utólag nyílt alkalmam bepillantani a *Michalik*-család 1687. november 19-ikén Pozsonyban kelt armalisának 1892. szeptember 8-ikán Eperjesen közjegyzőleg hitelesített másolatába, mely M. Sámuel birtokában van, s mely szerint I. Leopold nemességet és címet adományoz Bradács Andrásnak és általa Mártonnak és Pálnak, továbbá Michalik Péternek s fiának Jánosnak, ez utóbbi nejeinek Gothárd Sidonának (Sidonia?) s fiuk Miklósnak. Czímer: kék mezőben zöld pajzstalap felett arany-göngyöt tartó pajzs felső jobb szögletéből kinyúló vörös mezű kar, mint az oklevél szövege mondja, a keresztény hit és remény jelvényeül. Sisakdísz: esőrében olajágot tartó jobbra fordult galamb. Takarók: kék-arany, veres-ezüst. Kihirdettetett Gömörvármegye 1688. február 14-ikén tartott közgyűlésén, Pelsőczön.

Főszerkesztő:

Dr. Horváth Ödön.

Felelős szerkesztő:

Dr. Mikler Károly.

Kiadótulajdonos: Kósch Árpád.

563—1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az eperjesi kir. törvényszéknek 1898. évi 2803. V. sz. végzése folytán dr. Müller Bertalan ügyvéd által képviselt Glück M. felperes részére **Deckerl Kilian** alperes ellen 50 ft követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 480 frtra becsült ingóságokra az eperjesi kir. járásbírószék 1899. évi V., I. 279/3. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap- és felülfoglaltatott követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Eperjesen, végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartása határidejéül **1899. augusztus 14-ik napjának d. e. 9 órája** kifizetik, a mikor a bíróság lefoglalt koporsók a legtöbbet ígérőnek készpénzfelvétel mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az előírt végrehajtásból a végrehajtót követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztják, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

Eperjesen, 1899. évi augusztus hó 2-ikán.

Spányi Kálmán,

kir. bírósági végrehajtó.

1673—1899. tkvi sz.

Árverési hirdetmény kivonata.

A kis-szebeni kir. járásbírószék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sztrélecz Pál s társai végrehajtóknak **Rusznák János** hromi végrehajtást szenvedő elleni, hátralékos, 28 ft 55 kr. ügyvédi költségkövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kis-szebeni kir. bíróság területén lévő Alsó-Szalók községben fekvő, az alsó-szalóki 123. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ -ad telekből és külileletőség $\frac{1}{10}$ -ed részéből, az ahhoz tartozó épületek, legelő- és erdő-illetőségéből álló ingatlanra 318 ft, azután az alsó-szalóki 282. sz. tjkvben 2183. és 2307. hr. sz. földrésztelék $\frac{1}{18}$ -ad részéből álló ingatlanra az árverést 29 ft-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1899. évi aug. hó 23-ik napján délelőtti 11 órakor** Alsó-Szalók községében, a bíró házában megtartandó nyilvános árverésben megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Árverezni szándékoztok tartoznak az ingatlan becsárának 10 $\frac{1}{2}$ -át, vagyis 31 ft 80 krt és 2 ft 90 krt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. járásbírószék, mint telekkönyvi hatóság.

Kis-Szebenben, 1899. évi május hó 19-ikén.

Martényi,

kir. járásbíró.

1636—1899. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Brand János végrehajtóknak **Stofko János és társai** végrehajtást szenvedők elleni 72 ft 55 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében, az eperjesi kir. járásbírószék területén lévő Mochnya községben fekvő, a mochnyai 51. sz. tjkvben A I. 3—14. sorsz. alatt foglalt $\frac{1}{2}$ -ad úrbéri kültelekből s hozzá tartozó erdő- és legelő-illetőségéből Stofko szül. Lesnyik Zsuzsannát B. 5. alatt $\frac{1}{2}$ -öd részben, Stofko Apollóniát, Stofko Jánost és kisk. Stofko Mátyást, Borbált és Antóniát B. 6., 7., 8. alatt $\frac{1}{2}$ -öd részben és Fekete Gábor, Mária, József és Erzsébet kiskoriakat B. 9., 10., 12., 14. alatt $\frac{1}{2}$ -öd részből $\frac{1}{2}$ -ed részben, vagyis $\frac{1}{2}$ -öd részben illető jutalékára s így összesen a birtok $\frac{1}{2}$ -öd részére 389 ft kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1899. évi október 3-án d. e. 10 órakor** Mochnyán, a község házában megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Árverezni szándékoztok tartoznak bánatpénzül 38 ft 90 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Eperjesen, 1899. évi július 17-ikén.

Urbán Gyula,

kir. törvényszék, mint tkvi egyes-bíró.

Árverési

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti VII. ker. VII. 1891. sz. végzése foly képviselt Ries és Berkovits **Nathan** alperes ellen erejéig elrendelt kielégítési foglalt és 367 frtra becsült bíróság 1899. évi V. II. 2. rás elrendeltetvén, annak a erejéig is, a mennyiben a Eperjesen, végr. szenv. la **1899. augusztus 9 órája** kifizetik, a és szódagyári berendezés fizetés mellett, szükség ese Felhívtnak mindazok vételárából a végrehajtást jogot tartanak, a men eszközlötetett volna és nem tűnik, hogy elsőbbsé deiség alulírt kiküldött bejelenteni el ne mulaszt fölöslegére fognak utaltat Eperjesen, 1899. évi j

Árverési hi

A kis-szebeni kir. közhírré teszi, hogy **M. György** végrehajtást s és jár. iránti végrehajtás bíróság területén lévő, 137. sz. tjkvben Novák G. illetőség és a $\frac{1}{2}$ -ad te ből álló ingatlanra az ár kikiáltási árban elrende lan az **1899. évi a délelőtti 11 órakor** Hart tartandó nyilvános ár alul is eladatul fognak.

Árverezni szándéko 10 $\frac{1}{2}$ -át, vagyis 34 ft 3 értékpapírban a kiküld Kir. járásbírószék, Kis-Szebenben, 1899.

Árverési h

Az eperjesi kir. közhírré teszi, hogy **S. Lukács János** végr követelés és jár. iránti törvényszék (a giránti községben fekvő, a alatt foglalt $\frac{1}{2}$ -ad úr illető $\frac{1}{2}$ -ed résznyi özegegyi hasznélvezet árban az árverést el ingatlan az **1899. délelőtti 10 órakor** tartandó nyilvános ár alul is el fog adatul.

Árverezni szándé készpénzben vagy óv Kir. törvényszék Eperjesen, 1899. G

Ló

Tátra

1899. aug

a Magyar Lovareg

delut

A közlekedés

kor induló szem

35 perczkor érke

40 perczkor indu

hova 3 órakor é

Vissza 6 óra

Poprád-Felkára

Tátra-Lomniczra

25 percz. Versen

10 percz, 3 óra

6 óra 45 percz,

Tátra-Lomniczra

percz, 8 óra 55

Augusztus 1.

bazárral egybek

Tátra-Lomniczor

Helyárok a

II-ik hely 1 fr

Jágyek kapha

bazárjában és a

versenyterén.

szintügy totalis

636—1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bírósági végrehajtó ezzel közhírré teszi, hogy a budapesti VII. ker. kir. járásbírósnak 1899. évi Sp. VII. 1891. sz. végzése folytán dr. Boros Jakab ügyvéd által képviselt Ries és Berkovits felperes részére **Rosenthal Nathán** alperes ellen 123 frt 10 kr. követelés s járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 367 frtra becsült ingóságokra az eperjesi kir. járásbírósnak 1899. évi V. II. 238/2. sz. végzésével a további eljárás elrendelvényén, annak az alap- s felülfoglaltatók követeléseire elrendelt kielégítési jogot nyertek volna, Eperjesen, végr. szenv. lakásán leendő megtartása határidejéül **1899. augusztus 11-ik napjának d. e. 9 órája** kitűztetik, a mikor a bíróság lefoglalt bűtorok és szódagári berendezés stb. a legtöbbet ígérőnek készpénz-tízet és szükség esetén becsáron alul is el fog adni. Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtást követelőket megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korában nem tünik, hogy elsőbbségi jelenségeiket az árverés megkezdése előtt alulirt kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.
Eperjesen, 1899. évi július hó 28-ikán.

Spányi Kálmán,
kir. bírósági végrehajtó.

1675—1899. tkvi szám.

Árverési hirdetmény kivonata.

A kis-szebeni kir. járásbírósnak, mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mátyás János végrehajtónak **Novák György** végrehajtást szenvedő elleni 700 frt tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kis-szebeni kir. járásbírósnak területén lévő, Hamborg községben fekvő, a hamborgi 37. sz. tkjvben Novák György nevére álló 2/3-ad telek és kül-illetőség és a 2/3-ad telekhez tartozó beltelek felülpitmény-illetőség és a 2/3-ad telekhez tartozó beltelek felülpitmény-illetőség álló ingatlanra az árverést 345 frtban ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1899. évi augusztus 24-ik napján délelőtti 11 órakor** Hamborg községében, a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladati fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 34 frt 50 krt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.
Kir. járásbírósnak, mint telexkönyvi hatóság.
Kis-Szebenben, 1899. évi május hó 17-ikén.

Martényi,
kir. járásbíró.

1507—1899. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwab szül. Fried Rézi végrehajtónak **Lukács János** végrehajtást szenvedő elleni 320 frt tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az eperjesi kir. törvényszék (a girálti kir. járásbírósnak) területén lévő Lapos községben fekvő, a lapsói 20. sz. tkjvben A I. 1—21. sorsz. alatt foglalt 2/3-ad úrbéri telekből Lukács János B 4. alatt illett 1/2-ed résznyi jutalekára a C 13. alatt bekebelezett özvegy haszonélvezeti jog fenntartása mellett 303 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1899. évi szeptember hó 29-ik napján délelőtti 10 órakor** Laposon a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adni.

Árverezni szándékozik tartozni bántépénzül 30 frt 30 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírokkal letenni.
Kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóság.
Eperjesen, 1899. évi július hó 17-ikén.

Urbán Gyula,
kir. törvényszéki bíró.

Lóversenyek Tátra-Lomniczon

1899. augusztus 9., 10., 12. és 13-án

a Magyar Lovaregylet által rendezve; kezdetük mindig délután 3 óra 45 perczkor.

A közlekedés a Kassáról reggeli 10 óra 20 perczkor induló személyvonattal történik, a mely 2 óra 35 perczkor érkezik Poprád-Felkára, a honnét 2 óra 40 perczkor indul, továbbá különvonat a versenyterre, hova 3 órakor érkezik.

Vissza 6 óra 50 perczkor indul a különvonat Poprád-Felkára és onnét 7 óra 10 perczkor Kassára, Tátra-Lomniczról indul 2 óra, 2 óra 50 percz, 3 óra 25 percz. Versenyterre érkezik 2 óra 20 percz, 3 óra 10 percz, 3 óra 44 percz. Versenyterről vissza indul 6 óra 45 percz, 7 óra 30 percz, 8 óra 27 perczkor. Tátra-Lomniczra érkezik 7 óra 05 percz, 7 óra 50 percz, 8 óra 55 perczkor.

Augusztus 11-ikén d. u. 5 órakor jótékony célú bazárral egybekötött kocsis- és kerékpár-virágkorzó Tátra-Lomniczon.

Helyárak a versenyterre: I-ső hely 3 forint, II-ik hely 1 frt, III-ik hely 20 kr.

Jegyek kaphatók Tátra-Lomniczon Kuzman Gyula bazárjában és a versenynapokon Tátra-Lomniczon a versenyterren. — Restaurációk az I. és II. helyen, szintügy totalisateurók, bookmaker és katonazene.

1405—1899. tkvi sz.

Hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék telexkönyvi osztálya közhírré teszi, hogy Sztankay Lászlóné szül. Sztankay Irma végrehajtónak **Kropuch Pálné** szül. **Kovaly Erzsébet** végrehajtást szenvedő elleni ügyében 32 frt 35 kr., 10 frt 10 kr., 5 frt 30 kr., továbbá 9 frt és 2 frt 80 kr. megállapított költségekből álló követelésének behajtása tekintetéből az árverést a következő módozatok mellett elrendelte:

1. Árverés alá bocsátatik a jernyei 68. sz. tkjvben B 5. és 7. sorsz. a. bejegyzések szerint Kropuch Pálné sz. Kovaly Erzsébet nevére foglalt 2/3-ad rész telek-ingatlan 1089 frt kikiáltási árban.
2. Az árverés a helyszínen, Jernye község házában **1899. évi szeptember hó 5-ikén d. e. 10 órakor** tartatik meg.
3. Venni szándékozik kötelesek 109 frtot készpénzben bántépénzül letenni.
4. A vételár három egyenlő részletben és pedig az első részlet 1 hó-, a második 2 hó-, a harmadik 3 hónappal a letététől számítva, 5%-os kamattal, az eperjesi kir. adó-mint letétvitárhoz fizetendő be; a bántépénz az utolsó részletbe számítatik be.

Kiz törvényszék, mint telexkönyvi hatóság.

Eperjesen, 1899. évi július hó 20-ikén.

Spanyol Kálmán,
kir. törvényszéki bíró.

2375—1899. tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az Eperjesi Népbank végrehajtónak **Roszkos Mihály** és **György** végrehajtást szenvedők elleni 148 frt tökékövetelés s járulékaik iránti végrehajtási ügyében az eperjesi kir. törvényszék a girálti kir. járásbírósnak területén lévő Sáros-Tapoly-Hermány községben fekvő, a sáros-tapoly-hermányi 69. sz. telexjegyzőkönyvben A I. 1—9. sorszám alatt foglalt s B 2. tételszám alatt Roszkos Mihály nevére álló 2/3-ad telek és 48. öi. számú házra 566 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1899. évi október hó 11-ik napján délelőtti 10 órakor** Sáros-Tapoly-Hermány község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adni.

Árverezni szándékozik tartozni 56 frt 60 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóság.

Eperjesen, 1899. évi július hó 22-ikén.

Urbán Gyula,
kir. törvényszéki, mint tkvi egyes-bíró.

A holland-amerikai útirány.

Hetenkint egy- vagy kétszeri
gőzforgalom
Rotterdamtól New-Yorkig.

Cajüt-iroda: **Bécs, I., Kolowratring 10.**
Fedélzet-iroda: **Bécs, IV., Weyringasse 7/a.**

I. Cajüte:		II. Cajüte:	
Aprilis 1-től Okt. 31-ig	290—400 Mk.*	Aug. 1-től Okt. 15-ig	200 Mk.
Nov. 1-től Márcz. 31-ig	230—320 Mk.	Okt. 16-tól Julius 31-ig	180 Márka.

* A cajüte fekvése és nagysága, valamint a gőzös gyorsasága és elegáncsiája szerint.

Gazdasszonyoknak vagy gyermekek mellé

felügyelőnőnek

ajánlkozik egy a gazdálkodásban teljesen jártas özvegy nő; beszél németül és tótul. Csak elsőrendű helyről jövő megkeresésekre reflektál.

Bővebb felvilágosítást nyújt lapunk kiadóhivatala.

Sztraka István épület-műbádogos

EPERJESEN.

Műhely: **Bástya-utca 6/a sz. saját házban.**

Ajánlja a nagyérd. helybeli és vidéki közönség szives figyelmébe fürdőszobáknak zuhanynyal való berendezését, ülőkádakat fűtőkészülékkel, vízvezetési csövek vezetését, valamint mindenféle egyszerű s díszes épületmunkáknak befedését és körülvezetését, tornyok bebádogozását, kémény-toldalékokat, házi- vagy szobacsatornázását, tornyok bebádogozását, konyha-edényeket, kerti-öntözők készítését, bronz-ürszékek szagnélküli berendezését, konyha-edényeket, kerti-öntözők készítését, bronz-ürszékek javítását és minden e szakmába vágó munkák elkészítését jutányos árak mellett.

Villámhárítók, telefonok és szobasürgönyök felszerelése!

A nagyérd. közönség szives pártfogását kéri

teljes tisztelettel:

Sztraka István.

1887—1899. tkvi sz.

Árverési hirdetmény kivonata.

A kis-szebeni kir. járásbírósnak, mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Horovitz-Goldfinger Rózi végrehajtónak **Maczura János** távollevő és neje **Tancslik Zsuzsanna** végrehajtást szenvedő elleni 62 frt tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kis-szebeni kir. járásbírósnak területén lévő Kijó községben fekvő, a kijói 43. sz. tkjvben 2/3-ad telek bel- és külilletőség, az ahhoz tartozó erdő- és legelő-illetőség-ből álló ingatlanra, épületek és a lent kitüntetett és a 182. és 164. sz. tkjvben foglalt föld-részetek kivételével, 66 frt.

A kijói 46. sz. tkjvben 2/3-ad telek-külőség felerészéből, az ahhoz tartozó erdő- és legelő-illetőségéből és írtáskövekből álló ingatlanra, a belsőség és 1244. hr. sz. földrészlet kivételével, 223 frt.

A kijói 125. sz. tkjvben 128. hr. sz. beltelek- és épületek-ből álló ingatlanra 184 frt.

A kijói 164. sz. tkjvben 438., 979., 1127. és 1276. hr. sz. telekhez tartozó részletek 2/3-ad részre 8 frt.

A kijói 182. sz. tkjvben telekhez tartozó 658., 673. hr. sz. rétek 1/2-ed részre 6 frtban ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1899. évi szeptember hó 7-ik napján délelőtti 12 órakor** Kijó községében, a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adni.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 6 frt 60 kr., 22 frt 30 kr., 18 frt 40 kr., 80 és 60 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. járásbírósnak, mint telexkönyvi hatóság.

Kis-Szebenben, 1899. évi június hó 9-ikén.

Martényi,
kir. járásbíró.

1993—1899. tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az Eperjesi Népbank végrehajtónak **Hricz József** végrehajtást szenvedő elleni 600 frt tökékövetelés s járulékaik iránti végrehajtási ügyében az eperjesi kir. törvényszék a girálti kir. járásbírósnak területén lévő Szinye-Lipócz községben fekvő, a szinye-lipóczyi 57. sz. telexjegyzőkönyvben A I. 2—21., II. 1. sorsz. alatt foglalt 2/3-ad kültelek-ből s maradványföldből Hricz Józsefet B 2. és 4. alatt illett 1/2-ed résznyi jutalekára a b) 5. sz. alatt öz. Hricz szül. Szmolko Zsuzsanna javára bekebelezett özvegyi jog, helyesebben kiköt-mény fenntartása mellett 363 frt kikiáltási árban, továbbá a szinye-lipóczyi 10. telexjegyzőkönyvben h) I. 1., 2., 6—10. sor 57., 1124., 1128. és 1123. hr. sz. alatt foglalt nemesi birtokból Hricz Józsefet B 20. a. illett 1/2-ed résznyi jutalekára 22 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1899. évi október hó 7-ik napján délelőtti 10 órakor** Szinye-Lipóczon, a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adni.

Árverezni szándékozik tartozni 36 frt 30 krt, illetve 2 frt 20 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóság.

Eperjesen, 1899. évi július hó 19-ikén.

Urbán Gyula,
kir. törvényszéki, mint tkvi egyes-bíró.

Háziasszonyoknak az ugorka-idényre

ajánlok

saját gyártmányú, természetes

eczet-szeszt

különféle minőségben.

Tisztelettel:

Feldmann Adolf

eczetszesz-gyáros

Eperjesen, Laktanya- és Fő-utca sarkán.

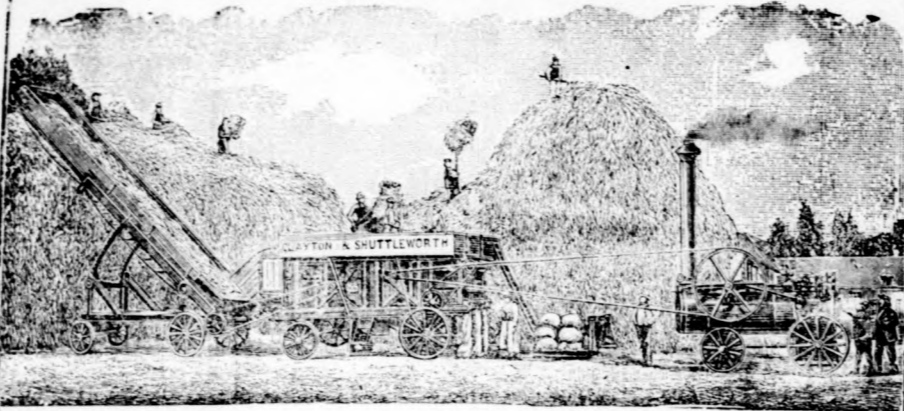
1267-1899. tkvi sz.
Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Weisz Adolf végrehajtható **Marczinek szül. Roszkos Erzsébet és Marczinek Anna** végrehajtást szenvedő elleni 175 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az eperjesi kir. törvényszék a giráltyi kir. járásbírósg területén levő Lapos községben fekvő, a lapsói 48. sz. telekjegyzőkönyvben A I. 1. sor 54. hr. sz. alatt foglalt kertből Marczinek sz. Roszkos Erzsébet és Marczinek Andrásné sz. Roszkos Annát illető 2/3-ad résznyi jutalékára 60 frt kikiáltási árában, továbbá a lapsói 49. sz. telekjegyzőkönyvben A I. 2. sor 157. és (144-145.) helyr. sz. alatt foglalt ingatlanokból nevezetteket 2/3-od részben illető jutalékára 306 frt kikiáltási árában az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi szeptember hó 27-ik napján délelőtti 10 órakor Laposon, a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adni.

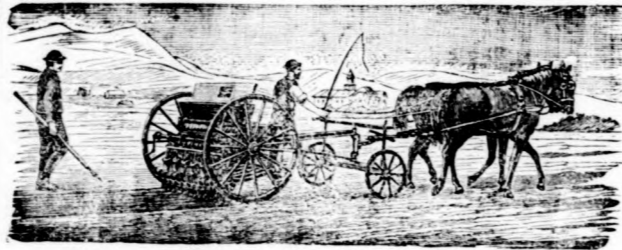
Árverezni szándékozik tartoznak 6 frt, illetve 36 frt 60 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezehez letenni.

Kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.
 Eperjesen, 1899. július hó 15-ikén.
Urbán Gyula,
 kir. törvényszék, mint tkvi ügybíró.

Clayton & Shuttleworth
 mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút 63. sz.
 által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakaszalozók, konkolyozók, kaszálok és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill”
 legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukoricez-morzsolók, darálóok, 6-16-malmok, egytetemes acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.
 Részletes árjegyzékek kérésre ingyen és bérmentve küldetnek.
 Lincoln: törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Premier-kerékpár első minőség
 24 év óta
 Képviselők: **Schweitzer Testvérek.** Miskolcz. Eperjes. Eger.

Kristálytisza akácza-csemegeméz eladó.

métermázsája **Vajta** (Fehérmegye) állomástól . . . 45 frt
 50 kgr. . . . . 25 „

A tartályok bérmentve visszaküldendők.
 5 kilogrammos bádogdoboz bérmentve dobozostul 3 frt 55 kr.

Reich Sándor
 evang. lelkésznel Tolna-Bikácson.

Dr. Rosa-féle balzsam Prágai házikenőcs
Fragner B. gyógyszerésztől Prágában 203-III.

Az emésztés minden munkáját új életre serkenti és egészséges s tiszta vért szerez, különben is biztos és messze földön híres, bevált **házi-szer.**
 Egy üveg 50 kr., kettős üveg 1 frt. — Postán 20 krral drágább.

Minden gyuladás, seb s kelés gyógyítása biztos sikerrel jár; a női mell gyulladásánál, torzjeszedés keményedésnél, a gyermek elválasztásánál, tályogok, verkelések, pokolvar és genyedéséknél; továbbá korongnyedés, az úgynevezett körömméregnél a kézen és lábujjakon, keményedéséknél, daganatoknál, mirigydaganatoknál, holttetem-képződések stbnél az 50 év óta bevált

Az emésztés minden munkáját új életre serkenti és egészséges s tiszta vért szerez, különben is biztos és messze földön híres, bevált **házi-szer.**
 Egy üveg 50 kr., kettős üveg 1 frt. — Postán 20 krral drágább.

A gyógyulás fájdalom nélkül halad a kenőcs hűsítő hatása alatt.
 Dobozban 25 és 30 krajczárjával. — Postán 6 krajczárral drágább.

FIGYELMEZTETÉS! Mindenki csak az eredeti készítményt kerje a prágai **Fragner B.** gyógyszerésztől és figyeljen arra, hogy a **Dr. Rosa-balzsam** csomagolás minden részén az itt látható kerék vedjegy legyen; a **Prágai házikenőcs** csomagolásán pedig a jobbról látható háromszögletű vedjegy.

== A ki egy utánzást talál és nekem bejelenti, díjat kap! ==
Elismerő-levelek rendelkezésre állnak.
 Raktárak Budapest: **Török József** gyógyszerésztárában, **Egger A.** gyógyszerésztárában, **Thalmayer és Seitz**, **Kochmeister** utódai.
 Főraktár a készítőnél: **B. FRAGNER.** Apotheke „Zum schwarzen Adler“ in Prag, Eck der Spornergasse Nr. 203.
 Postaküldés azonnal.

Lakás-változás.
Dr. Hübschmann B.
 gyógy- és fogorvos
fogorvosi műterme
 Fő-utca 63. sz.

Fogak, fogsorok kautschukban és aranyban, inylemez nélkül is.
 Arany koronák. Hídmunkák (amerikai).
 Tartós arany-, ezüst- és cement-tömések.
Foghúzás
 helybeli érzéstelenítéssel (Local-Anästhesie) Cocainnal.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi-szer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagzsárgatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árában majdnem minden gyógyszerésztárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” vedjegy és Richter czéggeljelzés nélkül nem valódit utasítsa vissza.**

RICHTER F. AD. és társai, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ALDASSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF, GOLDZIERH IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR közreműködésével szerkeszti **MARCZALI HENRIK.**

Mintegy 2500 szöveggéppel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal, 50 történelmi térképpel és 8500 szövegdallal.

Megjelenik tizenkét kötetben	Megjelenik füzetes kiadásban is
famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.	240 füzetben.
Egy-egy kötet ára rendkívül díszes félbőr-kötésben, bőrháttal és vászontáblával 8 frt.	Több füzet semmikép sem lesz. Hetenkint egy füzet fog köre-beszállni.
Minden négy hóban egy-egy kötet jelenik meg.	Egy-egy füzet ára 30 kr.
	A füzetes kiadáshoz díszes bekötési táblák szállítanak.

A Nagy Képes Világtörténet megszereshető:

a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárban.
 b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 forintjával
 a) kötetenkinti utánvétellel bérmentve,
 b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

Tájékoztató képes prospektust ingyen és bérmentve küld a mű kiadóhivatala
 Budapest, VIII., Üllői-út 18. sz.
 Előfizető-gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.